

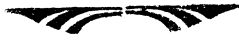
જૈન ધર્મ વિદ્યાસ.

પુસ્તક ૪થું.

જેઠ સં. ૨૦૦૦.

અંક ૮ મો.

“સીમંધર સ્તવન”

(૫પીઠારે ૫પીઠારે)

રચયિતા હેમેન્દ્રસાગરજી

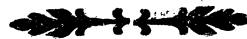
પ્રભુજીરે પ્રભુજીરે પ્રભુજીરે મુજ આતુર મન અકળાય,
પ્રભુ શ્રીમંધર સુખના સાગર દર્શન ઈચ્છા થાય.....૧

કોડ દેવ તુજ સેવા કરતા, ઠાઠ મચાવે નાથ !
ગાન તાન, ખૂબ કરીને, ધુન ખૂબ જગાવતા
દેવ મોકલી તેડો પાસે, તો પ્રભુજી સુખ થાય...પ્રભુજીરે...૨

પીડા મારી પ્રભુજી ટાળો, જિનવર જીવનાધાર,
રાત દિન તુજ ધ્યાન લગાવું; ખાળો મુજ અજ્ઞાનતા,
જ્ઞાનનિધિ ! શુભ જ્ઞાન દાનથી, તુજ રૂપ સત્ય પમાય...પ્રભુજીરે...૩

સાચી તારી લગની લાગી, સુમતિ સાર્ત્વિક સત્વર જાગી
છોકુ ના અવલંબન તારું, ધારો નાથ ! ઉદારતા
અંતરના આરામ જિનેશ્વર, આશા મારી હણાય ના;
આશા તારે જીવન વીતે, દર્શન ઘો જિનરાય....પ્રભુજીરે...૪

જુઠ્ઠી સઘળી જગની માયા, નાશવંત માનવની કાયા,
સાચું શરણું એક તમારું, તેને હરદમ ચાહું,
એક દિન તુજ રૂપ પામતાં, એક રૂપ થઈ જાઉં.
મુનિ હેમેન્દ્ર અજિત પદ પ્યાસી, પામી પ્રભુ હરખાય....પ્રભુજીરે...૫

જૈન ધર્મ વિકાસ ::

વર્ષ ૪ :: અંક ૮ ::

તંત્રીસ્થાનેથી

તિથિચર્યાનું પરિણામ.

સાધુ, સાધ્વી, શ્રાવક અને શ્રાવિકા-રૂપ ચતુર્વિધ જૈનશાસન સંસ્થામાં સાધુ મહારાજ અગ્રગણ્ય છે તે નિર્વિવાદ છે. આ મુનિ મહારાજ જ્ઞાનધ્યાનથી પોતાના કલ્યાણ સાથે પરમનુષ્યોનું ઉપદેશાદિથી કલ્યાણ કરનાર હોય છે. મોટામાં મોટા માંધાતા અને પોતાને અગ્રગણ્ય માનનારના પણ પ્રગતિરોધક તત્ત્વોને જરા પણ તેની લક્ષ્મી કે મોટાઈમાં અંબળયા સિવાય નિસ્વાર્થભાવે કહી શકે છે અને તેને યોગ્ય માર્ગે દોરી શકે છે. રાત્ન, મહારાજ કે મોટા મહારથીઓની આસપાસ અર્થ અને પ્રતિષ્ઠાનું લાલચું ટોળું તેને સત્ય સમજવામાં યુગ અંતરાયરૂપ હોય છે તેમાં નિસ્વાર્થ મુનિજ તેઓને યોગ્ય માર્ગે લાવે છે.

મતલેદ કલ્યાણકામી હોય.

આ પરમ કલ્યાણકારી મુનિસંસ્થામાં પણ મતલેદ પડે પરંતુ તે મતલેદ હરહંમેશ કલ્યાણકામી હોય. તે મતલેદની પાછળ કલ્યાણકામના હોય. જીવનમાં પ્રગતિ સાધનાર મુનિ જ્યારે કોઈપણ ઉલટો માર્ગ લે અને તેનાથી તેનું અને તેની પ્રતિષ્ઠા પ્રમાણે અનુસરનાર વર્ગનું નુકશાન થતું હોય ત્યારે જરાપણ અચકાયા વિના તેને યોગ્ય સુચના, સમજૂતિ અને દલીલો આપી સમજાવે અને તેની દલીલો સાંભળી, વિચારી યોગ્ય માર્ગે

આવે અથવા તો ખીજને લાવે.

વાસ્તવિકરીતે મતલેદ એ આવકાર-દાયક છે કારણકે તેમાં વિચારણા અને વસ્તુ પ્રત્યેનો પ્રેમ છે. યુદ્ધિ અને વસ્તુને પ્રેમ ન હોય ત્યાં મતલેદ પણ ક્યાંય હોય. તિથિચર્યા એ પણ આવાજ પ્રકારનો શરૂઆતમાં મતલેદ હતો. એકપક્ષને લાગ્યું કે પર્વારાધન આપણે ત્યાં અમુક રીતે થાય છે પણ તે ઝરાઝર શાસ્ત્રીય નથી તેણે એ વાત રજૂ કરી પોતાની દલીલો અને સમજૂતિ આપી ખીજ પક્ષે તે વાત સાંભળી, વિચારી સામે તેણે પણ શાસ્ત્ર-પાઠ દલીલો અને સમજૂતિ આપી અને જણાવ્યું કે જે પ્રમાણે આપણે કરીએ છીએ તે ખોટું નથી શાસ્ત્ર અને પર-પરાનું તેને બળ છે, આ બધું થયું ત્યાં સુધી તો ઝરાઝર છે.

મતલેદમાંથી મનલેદ.

પરંતુ તે મતલેદ મનલેદની મર્યાદા વટાવી ગયો અને તે મતલેદમાંથી મતલેદ પ્રગટ્યો. શરૂઆતમાં વિચારણા થઈ તે વિચારણાની પુરી ગવેષણા થાય તે પહેલાં એકપક્ષે જેણે વાત રજૂ કરી હતી તેણે પોતાની રજૂ કરેલ માન્યતા પ્રમાણે અમલ કર્યો. જો કે બંને પક્ષને વાસ્તવિક રીતે આ મતલેદની પાછળ કલ્યાણકારી પર્વારાધનની નિયતતા હતી. અને દરેકનું માનવું હતું કે પર્વારાધનની ચોક્કસતા

અને તેનો લાભ બરાબર મળવો જોઈએ. જ્યારે આ મતભેદનો એક પક્ષે કાર્યરૂપે અમલ કર્યો ત્યારે બીજા પક્ષને લાગ્યું કે હવે આ મતભેદ નથી પણ આગ્રહ થયો ત્યારે સારાસારનો વિવેક અને યોગ્ય ગવેષણા ઉડી જઈ તેને સ્થાને પોતાના આગ્રહને પોષક તત્ત્વોનો સંચય થાય તે સ્વાભાવિક છે. તેમ આ ચર્યાના પ્રસંગમાં પણ બન્યું અને પરિણામ એ બાબત કે આચારિણીઓ, પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવો, ઉદ્યાપનો, ઉપધાનો વિગેરે સર્વસંમત શાસનપ્રલાવનાના કાર્યો જે દરેકને મનઃપ્રમોદ કરવાવાળાં થવાં જોઈએ તેમાંપણ આ આગ્રહ સ્થાન ભજવ્યું.

મનભેદ એ સર્વલક્ષી હિમ જેવો છે

આપણે જાણીએ છીએ કે અગ્નિનો પ્રકોપ અગ્નિ પ્રસરે ત્યાં બાળે પરંતુ હિમ પ્રકોપ તેથી લયકર તુકશાન કરે. અગ્નિથી થનારો નાશ માણસને નાશરૂપ લાગે, હૃદય બળે અને તેના નાશથી બચવા સર્વ પ્રયત્નો કરી છુટાય. હિમથી થનારો નાશ ખ્યાલ ન આપે અને ખ્યાલ આપે તો પણ નાશ પછીથીજ. આ તિથિચર્યાના મતભેદમાંથી થયેલો મનભેદ જૈન શાસનમાં થયેલો 'હિમ પ્રકોપ' છે તેણે શાસનમાં ઇન્નભિન્નતા પ્રગટાવી છે. શાસનના કેટલાએ ઉપયોગી અંગો આજે આ મતભેદને પરિણામે ધણી વિનાનાં બન્યાં છે. શાસન પ્રલાવના કરનાર ઉત્સવો એક બીજાના મનઃપ્રમોદ કરવાને બદલે હૃદયદાહક બને છે તે બાહ્ય દુઃખ નથી. સંઘ કાઠનાર, ઉજમણા કરનાર અને છુટે હાથે હજારો ખર્ચનાર

એક બીજાના ઉત્સવો જોઈ નથી શકતા તેને અભિનંદી નથી શકતા. ઓળીના મહોત્સવો પોતાને આંગણે કરનાર તેમાં રાચનાર એક બીજાના મહોત્સવો નિંદે છે. એક બીજાના ઉપધાનોમાં પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવોમાં અને બીજા નિતાંત કલ્યાણકામી કામો આજે મનઃપ્રમોદ ન કરતાં એક બીજાના હૃદય દાહક બને છે તે બાહ્ય દુઃખદ નથી.

મર્યાદા ચૂકેલ ચર્યા સંસાર વધારશે

દેવદ્રવ્ય, જ્ઞાનદ્રવ્ય ભક્ષણ, પ્રતિમા-ઉત્થાપન જેમ પ્રાણીને અનંત સંસાર રખડાવનાર છે તેમ આ ચર્યામાંથી થયેલ અવર્ણવાદની લત અણુસમણ માણસોને સંસારવર્ધક છે. આજે એક બીજાના પક્ષમાં પડેલ મનુષ્યો એકબીજાના મુનિ પ્રત્યેના અવર્ણવાદ અને કાર્યાકાર્યના વિચાર વિના યદ્રા તદ્રા વાણીનો વિહાર કરે છે તે તેમને ખુબ ઘાતક છે.

આપણે સારી રીતે જાણીએ છીએ કે પ્રતિમાતું દર્શન અને પૂજન ભવાંતરમાં પ્રતિમા દર્શનથી જાતિસ્મરણ જ્ઞાન પ્રગટાવે છે અને તે દ્વારા માણસ ધર્મ માર્ગે આવે છે. મુનિદર્શન અને ઉત્સવો હૃદયોલ્લાસ પ્રગટાવી ધર્મઅંકુર પ્રગટ કરે છે. આજના તિથિચર્યાના મનભેદમાંથી થતો હૃદયદાહ, નિંદા અને અવર્ણવાદ જો શમાવવામાં ન આવે અને એમ ને એમ ચાલુ રહે તો તે જતે દીવસે રૂઠ બની ભદ્રિક માણસોને ભવાંતરમાં મુનિદર્શને આનંદ અને ધર્મ અંકુરને પ્રગટાવવાને બદલે દ્રેષ પ્રગટાવશે

અને તે દ્વારા લદ્દિક આત્માઓ તરવાને
બદલે હુબી જશે.

શું કરવું.

આ ચર્ચાને શાસ્ત્રીય મતભેદમાં
રાખો, વિચારણા કરો પણ મનભેદમાં

ન પરિણમવા દો. આ ચર્ચાના પ્રસંગ
સિવાય સર્વ બાબતોમાં એકબીજા હાથો-
હાથ મિલાવો અને શાસનના કાર્યમાં
ઉદ્યુક્ત રહો. એજ

મફતલાલ ગાંધી.

સંપ ત્યાં જંપ અને સુખ.

બેખત:—કવિરાજ બાલચંદ્રજી પંડિત.

સંસારમાં અને ત્યાગ માર્ગમાં પણ
સંપત્તિ સ્થાન અજ્ઞેડ છે. સંપ ત્યાંજ
જંપ હોય છે અને જ્યાં સંપ હોય
ત્યાંજ સાચું સુખ અને સાચી શાંતિ
મળી શકે છે. કુસંપ કરવાથીજ આપણો
પ્રાણુખ્યારો ભારત વર્ષ શુભામ બન્યો
છે અને કુસંપથીજ લલલલાં મહા
રાજ્યો પણ માટીમાં મળી ગયાં છે !
કુસંપથી મોટા મોટા સમાજો પણ નષ્ટ
પ્રાય થયા છે અને કુસંપથીજ મહાન્
નરવીરો અને શુરવીરો પણ હતા નહતા
થઈ ગયા છે. માટે સમજુ અને સજ્જન
પુરૂષોએ તો સદાને માટે કુસંપ-કલ્પ-
આથી દૂરજ રહેવું જોઈએ.

આજના આ વીસમી સદીના સ્વાર્થી,
સડેલા તેમજ ઝેરી જમાનામાં દેશોદેશ
વચ્ચે, રાજ્યો રાજ્યો વચ્ચે, નાત નાત
વચ્ચે, સમાજ સમાજ વચ્ચે, ગામ ગામ
વચ્ચે અને માણસ માણસ વચ્ચે પ્રાયઃ
કુસંપનીજ હૈયાહોળી સળગી રહેલી
જોવામાં આવે છે. અને આવા કુસંપના

પ્રતાપથીજ આજે દુનિયાએ કદી પણ ન
જોયેલું અને ઇતિહાસે અગાઉ કદી પણ
ન નોંધેલું એવું મહા લયંકર વિશ્વયુદ્ધ
હાલમાં યુરોપમાં ચાલી રહ્યું છે અને
તેમાં કરોડો માણસોનો તથા અસંખ્યાત
જીવોનો કૂર રીતે કચ્ચરઘાણ વળી રહ્યો
છે અને તેથી સારીએ દુનિયા આજે
હેરાન થઈ રહી છે એ શું કોઈથી પણ
અબાણી કે અનુભવ વગરની વાત છે ?
આ ઉપરાંત હિન્દુ-મુસલમાનના માલ
વગરના ઝઘડાઓથીજ ભારત માતાની
આબાદી અને આઝાદી દૂરને દૂર ધકેલાતી
જાય છે એ શું એાછા ખેદની વાત છે ?

તેવીજ રીતે આપણો એક વખતનો
મહાન યશસ્વી અને ગૌરવવંતો નૈન
સમાજ પણ હાલમાં તો કુસંપના કાર-
ણથીજ છિન્નભિન્ન થઈ ગયો છે એ
ખરેખર ઉંડા દુઃખ અને દીલગીરીનો
વિષય છે. હાલમાં આપણા નૈનોમાં પાર્ટી
સ્પીરીટ વધતોજ જાય છે. કોઈ કોઈની
વાત સાંભળતું નથી. કોઈ કોઈનું કહ્યું
કરતું નથી, બધા પોતપોતાને ક્ષણે તે

રીતે વર્તે છે. તિથિચર્યાના ંઘડાએ તો ચારે તરફ કાગારેળ મચાવી મૂક્યે છે એ શું વ્યાજબી કહેવાય ?

આને તો તિથિચર્યાના કાવાદાવાઓથી જૈન સાધુઓમાં બે ભાગલા પડી ગયા છે અને શ્રાવકો તો સાધુઓથી પણ એક ડગલું આગળ વધીને પોતપોતાના ગુરૂઓ અને પોતપોતાના અપાસરાઓ તથા જ્ઞાનમંદીરો પણ અલગ-અલગ સ્થાપિત કરવા લાગ્યા છે. શું આ વસ્તુ-સ્થિતિ બુદ્ધિશાળી કહેવાતા એવા જૈન સમાજને જરાય શોભે છે ? જૈન ધર્મ જેવો ધર્મ બીજો કયો છે ? જૈન ધર્મના સાધુઓ જેવા પંચમહાવૃત્તધારી સાધુઓ બીજે કયાં છે ? સાધુ કેને કહેવાય ? જે પોતે સાધે તે સાધુ અર્થાત પોતાના અને પારકાના આત્માનું કલ્યાણ કરે તેજ સાચો સાધુ. સાધુઓમાં વિષયકષાય ન હોવા જોઈએ. સાધુઓમાં નિંદા, કુથલી ન હોવી જોઈએ તેમજ રાગદ્રેષ, સામ-સામી ગાળાગાળીની સાઠમારી અને રાગ દ્રેષથી પર એવા ભગવાન જીનેશ્વરદેવોના સુસાધુઓમાં જરાપણ ચાલબાલ, દંભ, અભિમાન, ઇર્ષ્યા અને મતાગ્રહ ન જ હોવાં જોઈએ અને જેનામાં એ ન હોય તેજ સાચો સાધુ તેવા પતિતપાવન, પવિત્ર અને પરોપકારી સાધુ મહાત્માના ચરણે જગત આખું ઝુકી પડે ! આજે જૈન સમાજના આચાર્યો મહાન્ બુદ્ધિશાળી, બાહોશ, પુણ્યશાળી, મહા વિદ્વાન અને મહા સામર્થ્યવાન નરબંકારો હોવા છતાં પણ બંને મહા ધર્મધુરંધર આચાર્યોએ એક જૈનેતરને ન્યાયની તુલા સોંપી એ

શું શરમભરેલું ન કહેવાય ?

સંસારમાં સામાન્ય વહેવાર પણ એવો છે કે જે જણ લઢતા હોય તે કોર્ટમાં જાય ત્યાંથી હારે તો આગળ હાઈકોર્ટમાં જાય અને ત્યાં પણ સમાધાન ન થાય તો લંડનમાં પ્રીવિ કૌન્સિલ સુધી પણ જાય છે. તેવીજ રીતે બંને આચાર્ય-દેવો મહા સપર્થ, મહા વિદ્વાન અને મહા લડવીર હોવા છતાં પણ તેઓ બંને કોર્ટપણુ રીતે તેનો નિચોડ લાવી શકે તેમ નથી ? અથવા તો આ દિનપ્રતિદિન વધતા જતા ઝગડાનો અંત આણવાના શુભ ઈરાદાથી શું સમસ્ત સાધુ સંમેલન લેશું કરવાની જરૂર તેમને લાગતી નથી ? સંઘમાં પણ કયાં ધીર, વીરપુરૂષો ઓછા પડ્યા છે ? આજે ઘણાએ ગર્ભ શ્રીમંતો, મહાન્ વિદ્વાનો, ખાનદાન, પ્રતિષ્ઠિત અને આબરૂદાર સજ્જનો આપણા જૈન સંઘમાં હયાતી ધરાવે છે તથા સંઘમાં સુપ્રસિદ્ધ એવા શ્રી સંઘો પણ બીરાજમાન છે તેમજ ઘણાએ આગેવાન નરવીરોથી આપણા જૈન સમાજ આજે પણ શોભી રહ્યો છે તો પછી એવા વિદ્વાન અને પ્રખ્યાત આગેવાનો પરમ પૂજ્ય સાધુ મહાત્માઓને એક જગાએ લેગા થવાનું આમંત્રણ આપી રાજનગર જેવા પ્રખ્યાત, પુણ્યવંતા અને ગરવી શુજરાતના પાટનગર સમા નગરમાં બીજું એક સાધુ સંમેલન લેશું કરીને બંને પક્ષોને માન્ય થઈ પડે તેવો મધ્યસ્થ માર્ગ મેળવવાનો પ્રયત્ન કરશે ખરા ? હવે તો આ દીશામાં આચાર્યોએ અને આગેવાનોએ કમર કસવાની ખાસ

જરૂર છે. જૈન સમાજમાટે જે કોઈને પ્રેમ હોય, જૈન ધર્મના ઉદ્ધાર માટે જે કોઈને મરી ક્રીટવાની તમન્ના હોય અને જૈન જગતનું હિત કોઈના હૈયે હોય તેવા નાના-મોટા સાધુ-શ્રાવક, સ્ત્રી-પુરૂષ, ગરીબ-તવંગર, વિદ્વાન-અભણ એ તમામ સજ્જન મહાતુલાવેને આ પવિત્ર પાવનકારી અને કલ્યાણકારી માર્ગે આગળ વધવા માટે આપણા પ્રાણ પ્યારા જૈન ધર્મનો વિજય વાવટો ફરી એક વાર સમસ્ત ભારતવર્ષમાં અને સારીએ દુનિયામાં ફરકાવવા પ્રેમલયાં આમંત્રણ છે.

આજે તો તોફાની સાગરમાં ઝોલાં

ખાઈ રહેલી એવી જૈન સમાજની નાવને અંઝાવાતમાંથી બચાવી શકે, કીનારા પર લાવી શકે અને બાહોશીથી તેનું સુકાન સંભાળી શકે તેવા સૌ કોઈને સમસ્ત જૈન સમાજના લાખો ધન્યવાદો, આશિર્વાદો અને વંદનાઓ સાંપડી શકે તેમ છે અને ત્રિલોકના નાથ અને સમસ્ત સંસારના તારક એવા ભગવાન જીનેશ્વર-દેવોના અનંત આશિર્વાદો તેમને મલી શકે તેમ છે. માટે કૃપાળુ ગુરૂદેવો ! અને માનવંતા આગેવાન સજ્જનો ! ભૂદ્યા ત્યાંથી ફરીથી ગણો અને બદ્યા ત્યારથી સવાર સમજીને સન્માર્ગે લાગો અને ફતોહ કરો ! એજ અભ્યર્થના છે. અસ્તુ ! !

નેમ રાજુલ સ્તવન

(રાગ ધનવાન જીવન માણે છે)

ભગવાન તોરણુ આવે છે, જન બદવ બન શોભાવે છે
જોઈ રાજુલને સહુ લોકો, પ્રભુ ભાગ્યને વખાણે છે. ભગવાન.
સાખી. પોકાર પશુના સાંભળતાં, શેમે શેમે અહિંસા ધરતાં
શાહીનું ત્યાં સંસાર છોડી, મોહ માન હઠાવે છે. ભગવાન
સાખી. નીરધાર બની રાજુલ રહતી, પ્રભુ પાસે જઈ દુઃખને હરતી
શિવાદેવી નંદન જેવા, દીક્ષા ઉમંગે ધારે છે. ભગવાન.
સાખી. દુઃખ શોક ગયે હો તપ જપમાં, બેઉ પહોંચ્યા મુક્તિ તે ભવમાં
પ્રભુ જીવનના પ્રભુના સુખના, સહુ રસિક જીવો ગુણુ ગાવે છે. ભગવાન.

સિદ્ધચક્રની તાત્વિક ભાવના
 (ગતવર્ષ પૃ. ૧૨૪ થી અનુસંધાન)

તે વખતે આ પ્રમાણે સ્તુતિ કરે છે. હે પ્રભો ! આપ સર્વ કર્મરૂપ કટ્ટા હુશ્મનોને છૂટી જલ્દી કેવલજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરો. ઇત્યાદિ અનુક્રમે પ્રભુ વનમાં પધાર્યા. ત્યાં અશોક વિગેરે ઝાડની નીચે ઇંદ્ર વિગેરે શિબિકા સ્થાપન કરે છે ત્યારે પ્રભુ નીચે ઉતરી આભૂષણો ઉતારે છે. તે સમયે કુળની વડેરી સ્ત્રી હંસના ચિત્રવાળા ઉત્તમ વસ્ત્રમાં તે (આભૂષણો) લઈને આ પ્રમાણે હિતશિક્ષા આપે છે. હે પુત્ર ! તમે ઉંચામાં ઉંચા કુલના ઉત્તમ ક્ષત્રિય છે, તેથી સંયમની આરાધનામાં લગાર પણ પ્રમાદ કરશો નહિ. અને તેમ વર્તવાથીજ તમે તમારા સાધ્યને (મોક્ષને) સાધી શકશો વિગેરે. આ હિતશિક્ષા આપણે જરૂર યાદ રાખવી જોઈએ. પછી પ્રભુજી પ્રાયઃ એક મૂઠિથી દાઢી મૂંઠના કેશનો, અને ચાર મૂઠિથી મસ્તકના કેશનો લોચ કરે છે. અહીં સમજવાનું એ છે કે-પાંચ ઇંદ્રિયોની અનુકૂલ પ્રવૃત્તિને રોકવી, અને ચાર કષાયનો જય એમ નવ પ્રકારનો ભાવ લોચ કરે છે, અને કેશના ત્માગરૂપ દશમો દ્રવ્યલોચ કરે છે. શકેન્દ્ર તે કેશને લઈ, પ્રભુને જણાવી ક્ષીરસમુદ્રમાં સ્થાપન કરે. પછી ઇંદ્ર યોતાને આચાર પાલવાની ખાતર પ્રભુના ખલા ઉપર લક્ષ્યમૂલ્યનું દેવહૃય વસ્ત્ર સ્થાપન કરે છે. તે સમયે ઇંદ્રના કહેવાથી દેવો તથા નર-

નારીઓનો ઘોંઘાટ શાંત થઈ જાય છે. પછી પ્રભુ 'નમો સિદ્ધાણં' એમ કહે-કારણ પ્રભુને સિદ્ધભગવંત પૂજ્ય છે. એમ આચારાંગસૂત્રમાં કહેલ છે. એમ સિદ્ધોને નમસ્કાર કરી 'કરેમિ સામાહ્ય સર્વં સાવજ્જં જોગં પન્નક્ખામિ' ઇત્યાદિ સામાયિકનો પાઠ પ્રભુજી યોલે છે. તેમાં 'ભંતે' આ પદ ન યોલે તેનું કારણ એ કે તેમને (અરિહંતપ્રભુને) ભગવંત (પૂજ્ય) હોતા નથી. અને 'નમોસિદ્ધાણં' આ પદ પણ 'યોતાને તેમ યોલવાનો' આચાર છે. તે ખાતર યોલે છે. બાકી અમુકઅંશે સર્વઅર્થની સિદ્ધિતો પ્રભુને પણ થયેલી છે. એમ શ્રી તત્ત્વાર્થસૂત્રની ટીકામાં કહેલ છે. જે સમયે ચારિત્ર ગ્રહણ કરે તેજ સમયે પ્રભુને ચોથું મનઃ પર્યવજ્ઞાન પ્રકટે છે કે જેથી સંજ્ઞિલવોના મનોભાવોને જાણી શકાય છે. પછી તેજ દિવસે પ્રભુ વિહાર કરે. તેમને દ્રવ્ય (સચિત્ત વિગેરે વસ્તુ), ક્ષેત્ર (ગામ ઘર વિગેરે), કાલ (માસ-વર્ષ વિગેરે કાલ) અને ભાવ (સગ દ્રેષ વિગેરે)માં પ્રતિબંધ (આસક્તિ=પ્રેમ) હોતો નથી. પ્રભુ શરૂઆતનું પારણું જેને ત્યાં કરે, તે સ્થલે દેવો પંચદિવ્યો પ્રકટ કરે છે (વિસ્તારે છે.) તે પાંચ દિવ્યો આ પ્રમાણે જાણવા. ૧ સુગંધિ પાણીની ઇષ્ટિ ૨ કૂલની વૃષ્ટિ. ૩ સુવર્ણની વૃષ્ટિ. ૪ આકાશમાં

દિવ્ય હુંહુભિનો ધ્વનિ. ૫ અહોદાન-અહોદાન એવી ઉદ્ઘોષણા તે પ્રસંગે હરખાયેલા દેવો મનુષ્ય જન્મની અનુ-મોદના કરે છે. અને વધારેમાં વધારે સાડાબાર કરોડ સૈનૈયાની અને ઓછામાં ઓછી સાડાબાર લાખ સૈનૈયાની વૃષ્ટિ કરે છે.

૧ પારણું કરાવનાર જીવ પહેલાં જો આયુષ્ય ન બાંધ્યું હોય તો તે સમયે દેવાયુષ્યજ બાંધે છે. કારણ રત્નપાત્રમાં દાન આપે છે. અને મોડામાં મોડા ત્રણ ભવમાં અને વહેલામાં વહેલા એક ભવમાં તે જીવ જરૂર મુક્તિપદ પામે.

અરિહંત પ્રભુના દીક્ષાકલ્યાણકના પ્રસંગે એ પણ સમજવું જોઈયે કે- પ્રભુ સંયમને પામ્યા, એટલે અરિહંત પ્રભુ સર્વ કર્મોમાં સેનાધિપતિ સમાન મોહ-નીયકર્મનો નાશ કરવા માટે સંસારને તજી નિર્મલસંયમની આરાધના કરવા તત્પર થયા.

અહીં કેટલાએક એવો પ્રશ્ન ઉઠાવે છે કે પ્રભુ જો દેવદૂષ્ય વસ્ત્ર રાખે, તો પરિગ્રહધારી થયા. પરિગ્રહ અને દીક્ષાને વિરોધ હોવાથી પરિગ્રહધારિને દીક્ષા કેવી રીતે મનાય ? તેનો જવાબ એ છે કે માત્ર વસ્ત્ર રાખવું તેનું નામ પરિગ્રહ કહી શકાયજ નહિ. પણ વસ્ત્રની ઉપર જો મૂર્છા હોય, તોજ પરિગ્રહ કહી શકાય. એટલે મૂર્છા-આસક્તિ-મારાપણું તેજ પરિગ્રહ કહેવાય છે. આ બાબત જુઓ શાસ્ત્રીય પૂરાવો ન સો પરિગ્રહો વુત્તો, નાયપુત્તેણ તાહ્ણા । મુચ્છા પરિગ્રહો વુત્તો દ્વ વુત્તં મહેસિણા ॥૧॥ એજ હેતુથી

વસ્ત્રાદિ હોય, છતાં જો મમતા ન હોય, તો પરિગ્રહ ન જ કહેવાય. આવા શાસ્ત્રીય રહસ્યના અભાણુપણાને લઈને જ તેઓ એમ પણ કહે છે કે સ્ત્રી મુક્તિપદ ન પામે. કારણ તેણીને વસ્ત્ર રાખ્યા વિના ન ચાલે, અને રાખેતો પરિગ્રહ કહેવાય. તેઓનું આ વચન ગેર-વ્યાજબી છે. કારણ મોક્ષના ત્રણ કારણો જે નિર્મલ દર્શન-જ્ઞાન અને ચારિત્ર આ ત્રણેની આરાધના જેમ પુરૂષ કરી શકે, તેમ સ્ત્રી પણ કરી શકે છે. જેમ પુરૂષ તે કારણોની આરાધના કરીને મુક્તિપદ મેળવે છે તેમ સ્ત્રી પણ મોક્ષપદ મેળવી શકે છે. દિગંબરોને એ પણ જવાબ આપવો પડશે કે જો સ્ત્રી મુક્તિપદ પામવાને લાયક ન હોય, તો પંદર પ્રકારના સિદ્ધોમાં સ્ત્રીલિંગ સિદ્ધ કયા કારણથી કહ્યા ? પ્રાયઃ દરેક તીર્થંકર સગવતોને સાધુ આદિ પરિવાર વિચારીએ તો માલુમ પડશે કે જેટલા સાધુઓ સિદ્ધિ-પદને પામ્યા તેના કરતાં બમણી સ્ત્રીઓ (સાધ્વીઓ) સિદ્ધિપદને પામી, એમ કહેલ છે.

“તહવિહુ જુત્તાજુત્તી, જમ્હાદીસદ્ અણુત્તવં વીરિયં । ધમ્મવિસયંમિ તાસિં, તહાતહા ઉજ્જુમંતીણં ॥૬૨॥ કિં બહુણા સિદ્ધમિણં, લોપ લોઉત્તરેડવિ નારીણં । નિયનિય ધમ્માયરણં, પુરિસેહિતો વિસે-સેણં ॥૬૩॥ સુદ્ધભાવ સ્ત્રાવિણીઓ, દાણદયા સીલસંજમધરીઓ, સુત્તસ્સપ્પમાણત્તા, લહંતિ મુત્તિ સુનારીઓ ॥૬૪॥

આ બાબત વધારે હકીકત પ્રગા-પના ટીકા ઉત્તરાધ્યયન પઠટીકા, રત્ના-કરાવતારિકા, વિચારરત્નાકર વિગેરેમાં

જાણવેલ છે. ચાલુ પ્રસંગમાં એ સમજવું કે જે વસ્ત્ર વિગેરે રાખે છતાં વસ્ત્રાદિ-સંગ્રહિ મમતારહિત સ્ત્રી પણ નિર્મલ સંયમરૂપ મુક્તિ માર્ગની આરાધક છે, તેા પછી ઈંદ્રે સ્થાપન કરેલા દેવદૂબ્ય વસ્ત્રવાળા છતાં તેના ઉપર મમતા નહિ હોવાથી નિષ્પરિગ્રહ એવા અરિહંત પ્રભુ નિર્મલસંયમના આરાધક કેમ ન કહેવાય? અર્થાત્ આરાધક જ છે. માટે પરિગ્રહના સ્વરૂપને સમજનાર વિજ્ઞપુરૂષને પરિગ્રહ-ધારિને દીક્ષા કેવી રીતે મનાય? આવી શંકા જ ન ઉદ્ભવે.

અરિહંત પ્રભુને દીક્ષા લીધા પહેલા યોગ્ય ગુણસ્થાનક હોય અને પછી સાતમું ગુણસ્થાનક હોય છે. અને ત્રણ પ્રકારના સમ્યકત્વો પૈકી નિર્મલ પ્રાયે ક્ષાયિક દર્શન હોય છે. તથા સત્તામાં ૧૩૮ પ્રકૃતિયો હોય છે. અરિહંત પ્રભુ સોનું અને પથ્થરમાં તથા શત્રુ અને મિત્રમાં સમાન ભાવ રાખીને પૃથ્વીતલ ઉપર વિચરે છે. અને પરીષદના પ્રસંગે ધર્મધ્યાનની વારંવાર વિચારણા કરે છે. મેરૂપર્વતના જેવા નિશ્ચલ અને નવા નવા અભિગ્રહોને ધારણ કરનાર પ્રભુજી શત્રુને શિક્ષા કરવાને સમર્થ છતાં અનેક ઉપસર્ગોને સમતાથી સહન કરે છે. માટે શાસ્ત્રમાં કલ્પવૃક્ષ સમાન કહ્યા છે. દરેક દ્રવ્ય અરિહંત પ્રભુનો હ્રદયસ્થકાલ એક સરખો નથી હોતો. કારણ સમતિશતસ્થાનકમાં એછા વધતો દર્શાવેલ છે.

હવે અનંત ચતુષ્ટય મેલવવા માટે તૈયાર થયેલા-શુકલલેશ્યાવંત અને અપ્રતિયાતિ વિપુલમતિ મનઃ પર્યાવજ્ઞાની એવા

દ્રવ્ય અરિહંત પ્રભુ સકલકર્મોમાં મુખ્ય એવા મોહનો ક્ષય કરવા માટે જ્યારે ક્ષપકચ્રેણિની શરૂઆત કરે. ત્યારે શુકલ-ધ્યાનનો પૃથક્ત્વવિતર્ક સપ્રવિચાર નામે પ્રથમલેહ ધ્યાવે છે. (આ લેહ આઠમા ગુણસ્થાનથી ૧૧મા ગુણસ્થાનક સુધી સંભવે) એ લેહના પસાયથી આઠમા અપૂર્વકરણ ગુણસ્થાને ૧ સ્થિતિઘાત. ૨ રસઘાત. ૩ ગુણુચ્છેદી. ૪ ગુણસંક્રમ. ૫ અભિનવબંધ. આ પાંચ વાનાં કરી નવમે ગુણસ્થાનકે ૨ નરકદ્રિક, ૨ તિર્યચદ્રિક, ૨ આતપદ્રિક, ૨ સ્થાવરદ્રિક, સ્થાન૦ ૩ એકે૦, વિકલે૦ ૩, સાધા૦, ૮ મધ્યકપાય, નપું૦, સ્ત્રી૦, હાસ્યાદિ ૬, પુ૦ વેદ, સંજ્ઞ૦ ક્રોધાદિ ૩. એમ મોહની ૨૦ અને નામની ૧૬ ભેગી કરતાં છત્રીશ પ્રકૃતિયોનો ક્ષય કરે છે. પછી દશમે ગુણસ્થાનકે સંજ્ઞ૦ લોભનો ક્ષય કરે. અહીં પ્રભુજી ક્ષાયિકભાવના સૂક્ષ્મસંપરાય ચારિત્રને પામે છે. પછી બારમે ગુણસ્થાનકે જઈ વિસામો લે. કારણ મોહનો ક્ષય કરતાં ઘણા પરિશ્રમ લાગે છે. જેમ દુર્જય શત્રુઓને જીતીને સેનાધિપતિ વિસામો લે છે, તેમ અહીં પણ પ્રભુદેવ બારમાગુણસ્થાનકનો ઉપાન્ત્ય સમય આવે ત્યાં સુધી વિસામો લે છે. તે ટાઈમમાં એક પણ પ્રકૃતિને ખપાવતા નથી. અહીં શુકલધ્યાનનો ખીજો પાયો ધ્યાવે. જ્યારે ઉપાન્ત્ય સમય આવે તે વખતે નિદ્રા અને પ્રયલા આ બે પ્રકૃતિનો ક્ષય કરે છે. (આ પ્રસંગે આવશ્યકસૂત્રની નિર્ચુક્રિતને અનુસરતી મોટી પ્રમાણમાં એમ પણ કહેલ છે. જે

તેરમે ગુણઠાણે તીર્થંકર ન થયા હોય તે અહીં તીર્થંકર નામનો પણ ક્ષય કરે. ત્યાં દેવદ્વિક વિગેરે પ્રકૃતિયો કે-જે કર્મઞ્ચાદિને અનુસારે આગળ ક્ષય પામવાની છે. તે પણ ખારમા ગુણઠાણના ઉપાન્ત્ય સમયે ક્ષય પામે એમ કહેલ છે.) અરિહંત પ્રભુને ખારમે ગુણઠાણે ક્ષાયિકલાવનું યથાખ્યાત ચારિત્ર પ્રકટે છે. તે પ્રભુ અહીં છેલ્લે સમયે જ્ઞાન૦ ૫ દર્શના વ૦ ૪ અંતરા૦ ૫ આ ચઉદ પ્રકૃતિયોનો ક્ષય કરે છે ત્યારે બીજે લેદ ધ્યાવી રહે અમ બે લેદો ધ્યાયા અને બેલેદો ધ્યાવાના છે. એવા ધ્યાનાન્તરીય કાલમાં કેવલજ્ઞાન પામે છે. આ નિશ્ચય નયનો વિચાર છે. તેરમે ગુણઠાણે કેવલ-જ્ઞાન પ્રકટે એમ વ્યવહારનય કહે છે અહીં પુરાવો બુઝો વિશેષાવશ્યક લાભ્યનો આવરણક્ષયસમયે, નિચ્છંદ્યનયસ્સ કેવ-કેવલુપ્પત્તી । તત્તોડ્ઞંતરસમપ, વવહારો કેવલં મળહ ॥૧॥ કેવલજ્ઞાન પ્રકટ થયા પછી અરિહંત પ્રભુ કેવલી કહેવાય છે તે પ્રભુ ૧૩મે ગુણઠાણે એકજ શાતા-વેદનીય કર્મ ખાંધે છે. બીજા કર્મો ન બંધાય, કારણ કષાયનો ક્ષય કરેલ છે. તે કર્મનો રસ અનુત્તર વિમાનવાસિ દેવોના સુખથી પણ વધારે સુખ આપે છે. તેની સ્થિતિ બે સમયની હોય છે. એમ

આચારાંગ સૂત્રના બીજા અધ્યયના પહેલા ઉદ્દેશમાં કહેલ છે. તથા અરિહંતપ્રભુને ઉદયમાં ચાર અઘાતિ (વેદનીય-આયુ-નામ-ગોત્ર) કર્મો હોય છે. અહીં તીર્થંકર નામકર્મનો ઉદય થાય કે જેથી સમવ-સરણમાં બેસી દેશના આપે વિગેરે પહેલાં કહેલુંજ છે. અને સત્તામાં ૪ મૂલ પ્રકૃ-તિયો અને ૮૫ ઉત્તર પ્રકૃતિયો હોય છે. તે કર્મો જીર્ણ થયેલા વસ્ત્ર જેવા સમજવા. અહીં દિગંબર લોકો એમ કહે છે કે પ્રભુને કર્મો બળેલી દોરડી જેવા ખાકી રહેલા હોવાથી આહાર ન કરે તે વ્યાજબી નથી. કારણ આચારાંગમાં સમુદ્ઘાત કર્યા પછી કર્મોની અવસ્થા બળેલી દોરડીના જેવી કહી છે. તે પહે-લાંતો જીર્ણ થયેલા લુગડા જેવી કર્મોની અવસ્થા હોય છે. એમ ગુણસ્થાનક ક્રમા-રોહમાં પણ કહેલ છે. કેવલિ અરિહંત પ્રભુ આહાર કરે કે નહિ ? એનો જવાબ એ છે કે આહારપર્યાપ્તિ નામકર્મ અને અસાતાવેદનીય એ બે કર્મોના ઉદયથી ભૂખ અને તરસ લાગે. પ્રભુએ તે કર્મોનો ક્ષય કર્યો નથી. માટે તે બંનેના ઉદયથી પણ પ્રભુ કવલાહાર કરે. એમ સૂચગડાંગ સૂત્રમાં અને અધ્યાત્મમતપરીક્ષામાં કહેલ છે. બીજું અહીં એ સમજવાનું છે કે-કેવલિ. અપૂર્ણ

ત્રણ વસ્તુનો અજબ ચમત્કાર

[લેખક:—કવિરાજ-બાલચંદ્ર એમ. પંડિત.]

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૫૮ થી અનુસંધાન)

(૨૩૧) જગતમાં ઉત્કૃષ્ટ પ્રકારનાં રત્નો ત્રણ છે:—(૧) જ્ઞાન (૨) દર્શન અને (૩) ચારિત્ર.

(૨૩૨) જગતમાં મધ્યમ પ્રકારનાં રત્નો ત્રણ છે:—(૧) અન્ન (૨) જલ અને (૩) સુભાષિતમ્ (અર્થાત મીઠી મધુર વાણી.)

(૨૩૩) જગતમાં જઘન્ય પ્રકારનાં રત્નો ત્રણ છે:—(૧) હીરા (૨) માણેક અને (૩) મોતી.

(૨૩૪) મોક્ષ મેળવવાના સરલ માર્ગ ત્રણ પ્રકારે છે:—(૧) રત્નત્રય (૨) સંવરને (૩) નિર્જરા.

(૨૩૫) શ્રીસિદ્ધસેન દીવાકરને વૃદ્ધ વાદીદેવસૂરીએ વાદવિવાદમાં ભરવાડોને નીચેની ત્રણ સુંદર શીખામણો આપીને હરાવ્યા હતા:—(૧) નવિ મારીએ (૨) નવિ ચોરીએ (૩) પરદારા નવિ સેવીએ.

(૨૩૬) સંત કવિ તુલસીદાસજી આત્મ કલ્યાણના ત્રણ વસ્તુ બતાવે છે:— “સત્ય વચન અરૂ દીનતા (નમ્રતા), પર સ્ત્રી માત સમાન ઇત્તાકર હરિ ના મીલે તો ‘તુલસીદાસ’ જમાન.

(૨૩૭) ત્રિલોકના નાથ એવા વિશ્વ વંધ પ્રભુ મહાવીરદેવે ગૌતમ સ્વામીને નીચેની ત્રિપદી કહી છે જે ઉપરથી તમામ આગમો રચાયાં છે:—(૧) ઉપ-ન્નેઈવા અર્થાત ઉત્પન્ન થવું (૨) ધ્રુવે-

ઈવા અર્થાત સ્થિર થવું અને (૩) વિગમેઈ વા અર્થાત નાશ પામવું.

(૨૩૮) ત્રણ ધનુષ્યો અતિ પ્રખ્યાત છે:—(૧) ઇંદ્રે અર્જુનને આપેલું એવું ગાંડીવ ધનુષ્ય. (૨) સૂર્યે કર્ણને આપેલું એવું કાલપૃષ્ઠ ધનુષ્ય અને (૩) ગુરૂ દત્તાત્રયે શ્રીકૃષ્ણને આપેલું એવું સારંગ ધનુષ્ય.

(૨૩૯) જૈન શાસનમાં મોટામાં મોટા આચાર્યોમાં મૂખ્ય ત્રણ ધણા પ્રખ્યાત થયા છે:—(૧) મહારાજ કુમારપાલને ચૂસ્ત જૈન બનાવનાર એવા કલિકાલ સર્વજ્ઞ ખિરદધારી ભગવાન હેમચંદ્રાચાર્યજી મહારાજ (૨) બાદ-શાહ અકબરને પ્રબોધી જીવ હિંસા બંધ કરાવનાર એવા મહાન જગતગુરૂ હીર-વિજયસૂરીજી મહારાજ અને (૩) શક સંવત પ્રવર્તક મહારાજ શાલીવાહન પ્રબોધક એવા સત્યાગ્રહી કાલિકાચાર્યજી મહારાજ.

(૨૪૦) ગાંધીજીને ત્રણ વસ્તુ અતિ પ્રિય છે:—(૧) બાળક (૨) રેંટીયો અને (૩) મૂક્ત હાસ્ય.

(૨૪૧) બાળક આપણને ત્રણ વસ્તુ શીખવાડે છે:—(૧) મારા જેવા આનંદી બનો અને તમારાં તમામ દુઃખ દર્દોને દરૂનાવતાં શીખો. (૨) મારા જેવા નિખાલસ હૃદયના બનો તો તમે દરૂકના પ્રીતિપાત્ર થઈ શકશો અને (૩) મારા

જેવા સમ દષ્ટિવાળા બનેા અર્થાત્ મિત્રમાં અને દુશ્મનમાં સોનામાં અને માટીના ઢેકામાં તથા સાપમાં અને પુષ્પમાં સમાન ભાવ રાખેા એટલેકે રાગદ્વેષને છોડી અને વિશાલ હૃદયવાળા બની દરેકનેા આત્મા પોતાના આત્મા બરોબર છે એમ માની જીવ માત્ર ઉપર પ્રેમભાવ ધારણ કરેા.

(૨૪૨) સ્ત્રીઓનાં મૂખ્ય આભૂષણો ત્રણ છે:- (૧) ચોટલો (૨) ચાંડલો (૩) ચૂડલો. (અર્થાત્ ચુડી કે બંગડી).

(૨૪૩) નાનાં બચ્ચાંઓને ત્રણ વસ્તુ બહુ પ્રિય હોય છે:- (૧) ખાવું (૨) પીવું અને (૩) ખેલવું.

(૨૪૪) મોટા માણસોને પ્રાયે ત્રણ વસ્તુ બહુ પ્રિય હોય છે:- (૧) પૈસો (૨) પત્નિની (સુંદર સ્ત્રી) અને (૩) પ્રતિષ્ઠા (અર્થાત્ સારી કીર્તિ)

(૨૪૫) પ્રખ્યાત જૈન તીર્થ પાનસરજનાં ત્રણ વખાણવા લાયક છે (૧) પાનસરજનાં ક્ષયહર-સુંદર આરોગ્ય વર્ધક ઉત્તમ હવાપાણી (૨) શાંત, એકાંતરમ્ય સ્થળ અને (૩) પાનસરજની પેઠીનેા કુશળ વહીવટ.

(૨૪૬) દરેક જૈન તીર્થો અને ધર્મ-શાળાઓના મુનીમો તથા ખીજા નોકર ચાકરોએ યાત્રીઓનાં સુખસગવડ સાચવવા માટે મૂખ્ય ત્રણ વસ્તુઓ પોતાના જીવનમાં કેળવવાની ખાસ જરૂર છે. (૧) વિવેક (૨) વાણીની મીઠાશ અને (૩) પુરતી પ્રમાણિકતા.

(૨૪૭) ષિટીશહિન્દ સંબંધી ત્રણ કોર્ટો મૂખ્ય છે:- (૧) હાઇકોર્ટ (૨) ફેડ-

રલ કોર્ટ અને (૩) ઈંગ્લાંડમાં પ્રીવી કૌન્સિલ.

(૨૪૮) બ્રહ્મચર્ય પાળવાના ત્રણ કાયદા છે:- (૧) શક્તિ-સ્પુર્તિ અને ક્રાંતિ વધે. (૨) આયુષ્ય સુખ શાંતિમાં પસાર થાય અને (૩) આત્મતેજ પ્રગટે.

(૨૪૯) હાલની કેળવણીના મૂખ્ય ગેરકાયદાઓ ત્રણ છે:- (૧) તનથી અને મનથી આજની કેળવણીએ નિર્માલ્ય બનાવ્યા. (૨) પશ્ચિમની અક્કલ વગરની નક્કલમાં લટકુ બનાવ્યા અને (૩) સૌથી વધારેમાં વધારે શ્રાપ સમાનતો એ છે કે આજની કેળવણીથી લોકો પરદેશી-ઓના ગુલામ બન્યા અને પોતાનું સત્વ ભૂલી ગયા !! અર્થાત્ આશીર્વાદ સમાન એવી આપણી સર્વશ્રેષ્ઠ આર્ય સંસ્કૃતિને તિલાંજલિ આપી ફેશન અને પોલિ-શનમાં અકચૂર બની ગયા !!

(૨૫૦) સ્વરાભ્યથી ત્રણ કાયદા મૂખ્યત્વે થાય:- (૧) હાલમાં લોકોમાં કાળોકેર વર્તાવી રહેલો એવો ભયંકર ભૂખમરો તેમજ બેકારી નાબુદ થાય, (૨) દેશમાં રીદ્ધિસિદ્ધિ વધે અને (૩) લોકોનાં જીવન ફરી પાછાં ધર્મમય અને નીતિમય બને.

(૨૫૧) દુર્જન માણસનાં મૂખ્ય ત્રણ લક્ષણો છે:- (૧) દંભી હોય (૨) દુરાચારી હોય અને (૩) દયા રહિત હોય. (કૂર હોય.)

(૨૫૨) સતીનાં ત્રણ લક્ષણો:- (૧) પતિવ્રત્તા હોય (૨) સંતોષી હોઇ ન્યાયનીતિથી વર્તનારી હોય અને (૩) અતીથિ સત્કાર કરવામાં તત્પર હોય.

(૨૫૩) શંખણીનાં ત્રણ લક્ષણુ:-(૧) લટક, મટક અને ચટકમાં ચાલાક હોય. (૨) પતિ સાથે અને આડાશી-પાડોશી સાથે કળ્યા કંકાસ કરવામાં શૂરીપૂરી હોય અને (૩) નીતિબ્રહ્મ જીવન જીવનારી એવી જીવતી બગતી બલા હોય !

(૨૫૪) શેતાની સદ્ગતી મૂખ્ય ત્રણ વસ્તુ બને:-(૧) હાલ બેહાલ થાય (૨) બનમાલ અને આબરૂ પણ લય અને (૩) મગજ 'હાકુમેડ' જેવું બની જાય !

(૨૫૫) સત્સંગ કરવાથી ત્રણ મૂખ્ય ફાયદાઓ થાય છે:- (૧) 'હું અને મારા પણાનું' અભિમાન છુટી હૃદયમાં વૈરાગ્ય-ભાવના બગૃત થાય છે (૨) જીવમાત્ર ઉપર સત્સંગના પ્રતાપથી પ્રેમ, દયા અને અનુકંપા પ્રગટ થાય છે અને (૩) ત્રીજી પાપીમાં પાપી તથા અધમમાં અધમ માણસ પણ મહાન સત્સંગના પ્રતાપથી પ્રશ્ચાતાપ કરી શુદ્ધ બની સંસારસાગર સહેલાઈથી તરી શકે છે.

જૈન જ્યોતિષ સંબંધી કાંઈક

લે. સુનિશ્રી આણંદવિજયજી મ. મહેસાણા [ઉ. ગુજરાત]

અષાઠ માટે રાશી પરત્વે તેમ અષાઠી વર્ષ લગતું લખીશ. જેને જેટલું રૂચે તે ગ્રહણ કરવું. અષાઠમાસમાં વહી ૦)) સુર્ય-ગ્રહણ બહુજ કષ્ટકૃણ દેનાર છે. કર્ક-રાશીપર પાંચગ્રહો ભેગા થતા હોવાથી તેમજ તે રાશી યુદ્ધથી હણાતી હોવાથી વરસાદની ઠેરઠેર ખેંચ રાખશે, ખેડુતોની નારાજી પારવિનાની રહેશે. નિરૂપયોગી જગા એટલે પહાડ-દરીયા અને રણોમાં વરસાદ બહુ પડશે. દેખાવ દઇ ચાલ્યો જશે તેમ દરીયાઈ યુદ્ધ બહુ જોરમાં ચાલશે, તેમાં પણ નાના દરીયા એટલે અખાતો જેવાકે અંગાળાનો અખાત વિગેરેમાં યુદ્ધનું તોફાન વધશે અને તે એટલે દરબજે કે પરિણામ નજીક લાવી મુકશે આ ગ્રહણ સોળ દીવસ પહેલાંથી એટલે અષાઠ સુદી ૧૪થી અસર કરશે પાછળ સાડા પાંચ માસ પીડશે. પ્રથમ

ઘણા બજારોમાં મંદીના સારા ગગડાટ લાવી મુકશે, ખાદ જે જે બજારોના સ્વામીગ્રહો તેજ કારક હશે તેને ડબલ ઉપાડશે તેમજ મંદી કારક ગ્રહો ફક્ત તેજીજ રોકશે પણ મંદી નહી કરી શકે. આ ગ્રહણ કન્યા-તુલા-કુલ અને મિથુનને લાભકારી નીવડશે, વૃશ્ચિક-મીન-મેષ અને વૃષભને મધ્યમ પ્રકારે સરખા સુખવાળું નીવડશે તથા ધન-મકર-કર્ક અને સિંહને કનિષ્ઠ કૃણ દેશે. છતાં માસ માટે ગ્રહણ સાડાં કેાઈએ માની ઠગાલું નહી. સુર્ય તે આત્મા છે અને તેને થયેલ પીડા સર્વ વ્યાપીજ હોય માટે જૈનોએ ગ્રહણના આગલા દીવસે સ્નાન-પૂજા જરૂર કરાવવી અથવા કલ્પસૂત્રમાંથી 'ૐ સૂર્યાસી'નો મંત્ર ૧૦૦૮વાર જપી-લેવો. જેથી ભારે શાંતિકારક રહે.

મેષરાશિવાળાને-આ માસ સ્થા-

નની અદલાબદલી કરનાર, મિત્ર લાગી-દારમાં ખટપટ કરાવનાર, શરીરે સારું રાખનાર, હિંમત બક્ષનાર, છેવટે પાતાલ-માંથી પણ પોતાનું કાર્ય સિદ્ધ કરનાર અને સ્ત્રી બદલ ચિતા ધરાવનાર નીવડશે.

વૃષભરાશિવાળાને—મૂઠ દશામાં રાખનાર, અમદાવાદમાં જન્મેલ રીચીરોડ પર ભૂલો પડે તેવી નબળી દશામાં રાખનાર, ધારેલા કાર્યોમાં નીરાશા રખાવનાર, તેમજ ધનની સારી છુટ તથા કુટુંબમાં મહત્વ આપનાર નીવડશે.

મિથુન રાશિવાળાને—શરીરે રૂષ્ટ પૂષ્ટ રાખે, વાતોમાં સારો રસ લાવે, સ્ત્રીથી સંતોષ રહે, બહાર કામોમાં પ્રવૃત્તિ રહે, રાજદ્વારમાં માન મેળવે, તેમ વેપારમાં લાભ થાય.

કર્ક રાશિવાળાને—સારે માગે તેમ અવળે માર્ગે ખરચ થાય, મન ભય-અસ્ત રહ્યા કરે, ઘેટો વાઘ બુવે તેમ ડરપોક પ્રકૃતિ રહે, છતાં ધન કુટુંબથી સંતોષ રહે.

સિંહરાશિવાળાને—માસના અંતમાં સારો તડાકો પડે, સારા તથા નરસાં કામમાં પણ યશ મેળવે; કંઈક વાદવિવાદમાં પડવું પડે; શુભશત્રુથી ચેતતા રહેવું શરીર સહેજ નબળું રહે, પણ રોગ ન હોય તેવો માસ છે.

કન્યારાશિવાળાને—માન—પાન—સારું. કોઈનો વારસો કે અણુધારી લક્ષ્મી મળે, કોર્ટ દરબારમાં જીત મળે, મન હર્ષમા રહે. નિદ્રા સારી આવે, શરીરે સાતા રહે.

તુલા રાશિવાળાને—ધર્મધ્યાનમાં ચિત્ત રહે, પણ વિદ્ય ઉપરાસાપરી આવે, તેથી ચિત્ત અચળ રહે, ધર્મ થાય નહીં, કામપર ચિત્ત લાગે નહિ, ચારે બાજુ નીરાશા રહે, લગભગ બળેવલગી આ રાશિવાળાએ શાંતિથી દીવસ કાઢવા, પછી સારું થવા માંડેજ.

વૃશ્ચિક રાશિવાળાને—મરણ તથા મંદવાડ અથવા અપયશ અથવા કુટુંબ સંબંધી ચિંતાથી પોતાને જીવતા સુવા બરાબર જોવે, તે રાશીવાળાએ અશાડ-માસ બહુ શાંતિપૂર્વક સંભાળી કાઢવો.

ધનરાશિવાળાને—દોરદમમનો પાર નહિ, પણ ખીસુ જરા તંગ રહે, પેટમાં કાંઈક દરદ થવા સંભવ, શરદીના રોગ થવા સંભવ છતાં ઇજતઆબરૂ વધવાનાં કારણો જડી આવે, અને બહાર પડે.

મકરરાશિવાળાને—શુભ રોગ શરૂ થવા સંભવ છે, ચિત્ત—સુઠ દશામાં રહે, કાંઈક બુદ્ધિ ઉપર આવરણ રહે, છતાં પોતાનાં કાર્યો પાર પાડે.

કુંભરાશિવાળાને—બુદ્ધિથીજ કમાવાનું છે. શરીર પણ ઠીક રહે, સ્ત્રીથી અગર પરદેશથી લાભ થાય, કદાચ યાત્રા-દીનો લાભ થાય. બહાર કામોમાં ઝુકાવાનું મન થાય, અને તેમાં સહાય પણ મળે, માસ સારો છે.

મીન રાશિવાળાને—કલેશકારી છે, કજીયા ટંટા વધતા આવે, માનસિક ભય વધી પડે, કંબુસાઈ વધે. તેણે તો ધર્મ-માંજ પ્રવૃત્તિ રાખવી.

तिथियर्याना निर्णयमां धालमेलने सूचवतो

पकडायेल पूनावाणो पत्र.

शासनना सहलाग्ये अेक शासन रसिक व्यक्तित्ना डायमां मोहनलाल सभारामने आ. रामसूरिण उपर लण्णायेल कागण अेक स्थणे रामसूरिण्ये वांगी मुडी दीधेल मली आण्ये अने तेमण्ये आचार्यदेवेश श्री. सागरानंदसूरीश्वरण उपर मोकली आण्ये तेनो प्लोक आ साथे नीचे आपवामां आण्ये छे.

Vardhaman & Co.
Wholesale & Retail Tea Merchants.
179 Badwar, Near Belbay, Poona 2.

वर्धमान आणि कंपनी.
होल्डिंग अेन्ड रिटेल टी मर्चंट्स.
१७९ बुधवार, बेळबागेजवळ, पुना सिटी.

To _____

No. _____

Date ३-१-१९१४.

परम पूज्य प्रातः रमरणीय आचार्य महाराज श्री दिनेश राममण्डल कुडीधर ए महाराज साहेब-नी रूपिन वरुण ईमणमां -

आ:- अमनगर

पुनाश्री ला:- वी.ए. मोहनलाल सभारामक आपि अेमे पूज्य १९०४ लांका वरुणकी खीण्ये. लाण्ये अमा रमनी साथे २१४५ इरुणे ते रम मोडेल्यो छे. ते रम सागरणने ते अेक वरुण करुण छे. तेणने श्री वीरकीरण तथे नैन रम पर पर मोडेल छे. तेनी अं६६ ना.३ तमोडेल अेल छे - ते महाराज सुरालाल छे. तेने दिधे वारुणने अगाडि लण्णायी मुडकोडोने अर्थ विना अमा रम मांण लण्णये इरुणानी माणी इरुण एत परं उ डी. वेंके. नानाल अंको अण्णर गाण हायाश्री (अनारण तरेई गण्णेल हायाश्री) तेणनी वरुण वरुण त रम अंको लण्णुं कोय वरुण तथे ते अंको लण्णने अंको लण्णानी मांउरुं अंको

आ हस्ताक्षरने कागल मोहनलाल सभारामे प. पू. आ. श्री सागरानंदसूरीश्वरण उपर टाठप करेल कागल लण्णये तेनी पाछण शुं आशय अने पड्यंत्र हांतां ते वस्तु आ कागणथी आपण्णने स्पष्ट मालुम पडे छे. "भीणु आ पत्रनी साथे टाठप करेलो ने पत्र मोकल्यो छे ते पत्र." आ लण्णिने मोहनलाल लण्णाये छे के आपणी वरुणे नळी थया मुज्जम भं तेनो अमल कुर्यो छे. अने आ टाठप करेल नळल भीडी छे. आ टाठप करेल नळल भीडवाथी रामसूरिने आत्री थाय के मारा कडेवा प्रमाणे

અમલ થયો છે. ટાઈપ કરેલો કાગળ રામસૂરિજી અને તેમના ભક્તોએ ઘણા વિચાર બાદ મોહનલાલ પાસે લખાવ્યો હતો અને ક્યાં ક્યાં મોકલવો તે પણ તેમણે નક્કી કર્યું હતું અને તે મુજબ મોહનલાલે અમલ કરી આ. રામસૂરિજીને જણાવી વાકેફગાર રાખ્યા છે. ટાઈપ કરેલા કાગળમાં માણસની જગ્યા બાલી રાખી હતી તે જગ્યામાં કયો માણસ છે તે પોતાના મહારાજથી છુપું ન રખાય માટે ત્યાં ભુરાલાલનું નામ મુક્યું અને સાથે ઓળખ માટે જણાવ્યું કે “જેને વિષે આપશ્રીને

Vardhaman & Co.

Wholesale & Retail Tea Merchants.
179 Badwar, Near Belbay Poona 2.

વર્ધમાન આણિ કંપની.
હોલસેલ એન્ડ રિટેલ ટી મર્ચન્ટ્સ.
૧૭૯ બુધવાર, વેન્ચાગેજવલ, પુના શિટી

No. _____ Date _____ 19__

જાં વેદને દેરાજ કરવા ક્ષમી તેમના પ્રિય-
પાલ તો નાજી જાણ પ્રાર્થનાનો પર પહો
૧૨નો માર્ગલ છે પરંતુ ક્રીડુલ વેદની પ્રાર્થના
ક્ષમી રાખાને અંગે તેમને તેજા કોઈ પહો
ક્રીડા વીણ સીકતા નથી - આ ૧૨કી
માર્ગલાવાનું ક્રી. મ. સુલક ના ક્રી માર્ગલાવા રાખી
મંગાડીવલાલ નામની વ્યવસ્થા કરે છે.
આ ૧૨કી વિચાર રાજકોટ તરફ દોરો
સામગ્રીમાં ક્રી અને આ ૧૨મા માર્ગકોટ
લગભગ રાજકોટ પહોરકી એથી માર્ગકોટ
છે.
- મારી નાખ્યા ક્રીકી પર છે. આ ૧૨કી
રાજકોટ પહોરકી ત્યાં ક્રીકીમાં પ્રવાસ કરવાની
મારામાં ક્રીકી આવી. આ ૧૨કી
ક્રી રત ના પાનાંદ ક્રીકોટ સંદર્ભ વરી નો
૧૨ કી. તેમને આ ૧૨કીને વંદના લખાવે છે.
શ્રી યજ્ઞવલ્ક્ય ડાહ્યાના મરેદા.
આવના ક્રીકી વંદના રૂપે

અગાઉ જણાવી ચુક્યો છું અર્થાત્ ટુંકમાં જે કાંઈ લખ્યું છે તે આપના કહેવા મુજબજ આપને વાકેફગાર રાખી કર્યું છે.

૨. આ કાગલમાં મોહનલાલ જણાવે છે કે-ભુરાલાલની જે બીના તમને જણાવી છે તે બીના મારે આ ટાઈપ કરેલા કાગલમાં જણાવવાની મરજી હતી, મારે બીજી પણ વિગતો ટાઈપ કરેલા કાગલમાં લખવાની હતી. પરંતુ તમારી ઈચ્છા મુજબ વૈદને બધી બાબતમાં સામેલ રાખવાની હોવાથી અને વૈદ હાજર ન હોવાથી અને બીજી ઉમેરવાની વસ્તુમાં મેં તેમની સલાહ નહી લીધેલી હોવાથી આટલું લખ્યું છે, વધુ લખવું હશે તો વૈદના આગ્રહ પછી વાત.

આ કાગલ એ સ્પષ્ટ કરે છે કે-ટાઈપ કરેલો કાગલ આપના જણાવ્યા મુજબની સૂચના મુજબ લખ્યો છે અને અમલ કર્યો છે. તેના લખાણની વિગત

પણ આપની સૂચના પ્રમાણે વૈદને સંમત કરી છે. દુકંમાં હું જે કાંઈપણ પ્રવૃત્તિ કરું છું તે આપ અને વૈદની સલાહ સૂચના અનુસાર કરું છું.

આ પત્રનો બીજો પેરેગ્રાફ સ્પષ્ટ જણાવે છે કે વૈદ પોતાના ઉપર આવતા તટસ્થ તુઘ્યાના પત્રોથી કંટાળી કે આપણાથી ત્રાસી તો નથી ગયા ને ? તે વાતનું તેમાં સમાધાન છે. તેમાં સ્પષ્ટતા કરવામાં આવી છે કે વૈદ ઉપર આવતા બધા કાગલથી આપણે પરિચિત રહીએ છીએ અને તે કંટાળે નહિ અને પ્રોત્સાહન પામે તેવું રાખીએ છીએ અને કોણ કોણ કાગળો લખે છે તેની વિગત મેળવીએ છીએ.

આ કાગલ સ્પષ્ટ કરે છે કે “વૈદની તટસ્થતા તુટી જ છે” કારણ કે ૧ કોને કેમ કાગલ લખવા તેમાં વૈદની સલાહ લેવામાં આવે છે. ૨ વૈદ પોતાની ટપાલ નવા પક્ષને બતાવે છે અને નવો પક્ષ તેથી વાકેફગાર રહે છે. ૩ કયા માણસને કેમ હલાલ કરવો તે નક્કી કરી તેમાં વૈદને ભેગવવામાં આવે છે અને ભળે છે.

આથી સહજ પણ સમજ ધરાવનાર મનુષ્ય સહેજે સમજી શકશે કે- તિથિચર્યાના લવાદ વૈદ, રામસૂરિજી અને તેમના ભક્તોના ભેદી હાથોમાં રમી જઈ આ નિર્ણય રામસૂરિજી લખી આપ્યા મુજબ બહાર પાડ્યો છે. મોડે મોડે પણ શાસનના સહભાગ્યે તેઓના હાથેજ તેમના પાપનો ઘડો ફુટ્યો છે તે આનંદની વાત છે.

આચાર્ય ક્ષમાભદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજનો સ્વર્ગવાસ

પૂ. આચાર્ય ક્ષમાભદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજ વ્યારણ સાહિત્ય અને જ્યોતિષના સારા અભ્યાસી હતા. પૂ. અમી-વિજયજી મહારાજના કાલધર્મ પછી શરૂઆતમાં પાટણ સાગરના ઉપાશ્રયે

ચાતુર્માસ કરેલ અને ત્યાર પછી પોતાના મુળજ ખંતથી તેમણે પોતાનો અભ્યાસ સારો વધાર્યો હતો. આચાર્ય મહારાજ વિદ્યાવ્યાસંગી, સરળ પરિણામી અને સત્સંગી પુરૂષ હતા. તેઓશ્રી હૃદયબંધ થવાથી કાલધર્મ પામ્યા છે. અમો સ્વર્ગસ્થ આચાર્યદેવના આત્માની શાંતિ ઈચ્છીએ છીએ.

પધારે આ. રામસૂરિય મહારાજ !

લે. સુમર્શ

આજે રાજનગરને આંગણે પધારે છે અભૂતપૂર્વસૂરિય તેમનું સામૈયું તેમના લક્ષ્મીને મન અભૂતપૂર્વ છે કારણકે તેમનું કાર્ય અભૂતપૂર્વ છે.

નાનાશો તેમનો દેહ છે. ફલંગલરની તેમની ચાલ, તમન્ના, અને વિચારો છે. દેહને કદરૂપ બનાવતા અને મુનિપણ્યામાં લોચાદિ કષ્ટ આપતા શિરોજ (વાળ)થી રહિત છે સુખારવિદ અને હજારોના ટોળામાં ચક્રચકલરી શોધવા યોગ્યને શોધનાર અપાર નજર નાખનાર તેજસ્વી છે તેમના નયન. આનંદ શોક અને વિકટ પ્રસંગે મધુ હૃદયના ભાવને છૂપાવી હસી વાત કરવાની અને કુશળતા ભર્યો સુખભાવ પ્રગટ કરવાની અપૂર્વ છે તેમની શક્તિ.

શુર અને દાદાશુરથી સેંકડો ગણો છે તેમનો લક્ષ્મીગણ. બહોળો છે શિષ્ય સમુદાય. શુર દાદા શુર અને તેમના શુર કરી શક્યા તે તેમણે કર્યું છે. તે તેમનું સ્વાગત કેમ સેંકડોગણું ન હોય.

યોગોદ્દહન વિના આચાર્યપદ, અસન્નગાયના દિવસોમાં આચાર્યપદ વિગેરે તેમના શુરના પરાક્રમ છે. આ બધા પરાક્રમોને ટપાવી દે તેવું હજારો વર્ષમાં ન થયેલ ૧૧-૧૩ પર્વનું વિધાન કરનાર સેંકડોગણું છે તેમનું પરાક્રમ. શુર અને દાદાશુર કે શાસનની દરકાર કર્યા વિના તેમનેજ માનનાર સ્વપક્ષધર તૈયાર કર્યો છે તેમણે તેમનો ચતુર્વિધ સંઘ. આ ચતુર્વિધ સંઘનું સમકિત એટલે તેમની માન્યતાની છાંડા. નથી તેમાં ભગવંતના શાસનને સ્થાન કે નથી તેમાં પૂર્વાચાર્યોને સ્થાન.

કૃષ્ણ કનૈયે મોરલીથી મુગ્ધ બનાવી ઘેનુ અને ગોવાલણોને. આમણે પોતાની વાણીથી મુગ્ધ બનાવ્યા છે લક્ષ્મીગણને આકર્ષ્યા છે સેંકડો નરનારીઓને પણ પોતે તો અલિપ્ત રહ્યા છે તે વાણીથી આથીજ આજે તેમને જાગ્યો છે સૂરિ-સમ્રાટ, આગમોદ્ધારક અને વયોવૃદ્ધ આચાર્યથી મોટા બનવાનો કોડ. અને તે કોડ પૂરા કરવા યોગ્ય છે અર્થથી તૃપ્ત કરેલ ઈમારત અણનારા કારીગરો. આ કારીગરે યોજી સુંદર ઈમારત અને તેને સમૃદ્ધ બનાવવા યોગ્ય અનેક ખાતાંઓ.

પરંતુ અભૂતપૂર્વ સૂરિ મહારાજને વિશ્વસિ છે એક-આપની વાણી મનોહર છે પણ તેમાં વિષવમનતાના ત્યાગની આવશ્યકતા છે. આપ ત્યાગ અને વિનયનું ધ્યાન સુંદર કરી શકો છો પણ વયોવૃદ્ધ આચાર્ય, શુર અને સુંદર ભવ-

ભીડ શિષ્યોના કચવાટને દૂર કરવાની આવશ્યકતા છે. આપ જીવાન હોવા છતાં વિચારો જીનવાણીને પોષક બહાર કરો છો અને કાર્ય તો નવીનને પણ ટપી જાય તેવું કરો છો તો આવશ્યકતા છે વાણી વિચાર અને વર્તનની ઐક્યતાની. વાત શાસન સંરક્ષણતાની રજી કરે છો પણ પોતાના પોષેલ આગ્રહ આગળ શાસનનું ગમે તે થાય તેની દરકાર રાખ્યા વિના આગ્રહને પૂષ્ટ કરો છો તો આવશ્યકતા છે શાસનના અખંડ રક્ષણમાં પોતાની શક્તિના ખપની.

સૂરિજી આપે બહુજ તડકો છાંયડો વેઠી દીક્ષા અંગીકાર કરી છે. નાની ઉંમર હોવા છતાં શાસનના અંજાવાતો આપે જોયા છે. વ્યવહારમાં પ્રવીણ નીવડી શકે તેવા હોવા છતાં સંવૃત્યાગ સ્વીકાર્યો છે. તો જનતા તમારી પાસે ઇચ્છે છે. શાસનમાં શીતળ છાંયડી, આપની વાણીથી શાસનનો ઉત્કર્ષ અને સંપની અંખના સેવે છે. અને જાંખે છે તે આપનો જીવનથી આપે શાસનમાં પ્રવર્તાવેલ દષ્ટિરાગની માયાવી જાળને હંમેશ માટે દૂર કરવાની ભાવના અને પૂર્વ પુરૂષોના પ્રવર્તાવેલ પર્વારાધનમાં રજી કરેલ નવીનતાની દક્ષિણગિરિ.

આમ અને તો ઘણા વર્ષે રાજનગર આંગણે આપ પધાર્યા તેનું સાક્ષ્ય છે. અને આપનું ઓછા સાજનનું સ્વાગત વિદાય વખતે સાજનથી ભરપુર હશે. તેમાં પ્રવેશના સ્વાગતની કૃત્રિમતા કરતાં હૃદયના ભાવથી છલકાતો હશે ઉછરંગ.

શાસનદેવ પ્રત્યે પ્રાર્થના છે મારી અને સૌ કલ્યાણકાંક્ષુની કે આ શબ્દો આપનામાં કર્ણુ પ્રવેશ પામી હૃદયમાં ઉતરે.

વડી દીક્ષા

રાંદેર : જ્ઞાનાચાર્ય વિજયકલ્યાણ-સૂરીશ્વરજીમહારાજના નેતૃત્વ નીચે રાંદેરમાં જેઠ વદ ૬ સોમવારના રોજ મુનિ કર્પૂરવિજયજીને વડી દીક્ષા આપવામાં આવી હતી સેંકડો માણસોની મેદની જામેલી હતી. સાથે જે જોડલાંને ચતુર્થ પ્રત આપવામાં આવેલું હતું. વડીદીક્ષા વખતે નામ મુનિ કૈલાસવિજયજી રાખવામાં આવેલું હતું. દેશના સાંભળી પ્રભાવના કરવામાં આવેલ. ખપોરે પૂજા આંગી થઈ હતી.

સુત્ર વાંચના

સુરત ગોપીપુરામાં નેમુભાઈની વાડીમાં જ્ઞાનાચાર્ય વિજયકલ્યાણસૂરીશ્વરજી મહારાજે અસાડ સુદ ૧૧ સ્વીવારના રોજ સેંકડો માણસોની મેદની સર શેઠ નવીલચંદ ખીમચંદે ચઢાવે બોલી, તેમજ પ્રથમ પૂજા કરી આચાર્ય મહારાજે અમવાયાંગસૂત્રની વાંચના સડ કરેલ. ભાવના અધીકારે અમમ ચરિત્ર પણ સડ થયેલ શ્રોતા વર્ગ સારો લાભ લઈ રહેલા છે. વ્યાખ્યાન ઉક્યા બાદ પ્રભાવના કરવામાં આવેલ.

卐 ଯାତୁର୍ମାସ ନିର୍ଣ୍ଣୟ 卐

ଅମଢାବାଢ

୧ ଓଢେଲାନୋ ଓପାଶ୍ରୟ ଓଶୀବାଢାନୀପୋଞ ପୂ. ପଂ. ଶାଂତିବିନ୍ୟଥେ ଗଞ୍ଜିବର ଆଢିଢାଣ୍ଡା.

୨ ବିଢାଶାଞା ଓଶୀବାଢାନୀପୋଞ-ପୂ. ଆଆର୍ଯ୍ୟ ବିନ୍ୟସିଢ୍ଢିସୂରୀଶ୍ଵରଥେ ମଢା-ରାଞ ପୂ. ଆଆର୍ଯ୍ୟ କନକସୂରୀଶ୍ଵରଥେ ମଢା-ରାଞ ପୂ. ସୁ. ଢୀପବିନ୍ୟଥେ ମଢା-ରାଞ. ଆଢିଢାଣ୍ଡା.

୩ ପାଞରାପୋଞ ନୈନ ଓପାଶ୍ରୟ-ପୂ. ଆ. ବିନ୍ୟତାପଞ୍ଚସୂରୀଶ୍ଵରଥେ ମଢା-ରାଞ ଆଢିଢାଣ୍ଡା.

୪ ଡୁବାରନୀପୋଞନୋ ଓପାଶ୍ରୟ-ପୂ. ଆ. ବିନ୍ୟୋଢ୍ୟସୂରୀଶ୍ଵରଥେ ଆଢିଢାଣ୍ଡା.

୫ ଓଞମଞ୍ଜେଶନୀ ଧର୍ମଶାଞା ଅବେରୀବାଢ-ପୂ. ଆ. ବିନ୍ୟନ୍ୟାୟସୂରୀଶ୍ଵରଥେ ଆ. ବିନ୍ୟଦେବସୂରୀଶ୍ଵରଥେ ଆଢିଢାଣ୍ଡା.

୬ ଅବେରୀବାଢ ସାଞରନୋ ଓପାଶ୍ରୟ-ପୂ. ଓପାଢ୍ୟାୟ ସିଢ୍ଢିସୁନି ପୂ. ପଂ. ଢେମେନ୍ଦ୍ର-ସାଞରଥେ ମଢା-ରାଞ, ତପସ୍ଵୀ ନରେନ୍ଦ୍ରସାଞରଥେ ଆଢିଢାଣ୍ଡା.

୭ ଢାନସୂରୀଶ୍ଵରଥେ ଜ୍ଞାନମଂଢିର-ପୂ. ଆ. ବିନ୍ୟପ୍ରେମସୂରୀଶ୍ଵରଥେ ମଢା-ରାଞ, ପୂ. ଆ. ରାମଅନ୍ଦ୍ରସୂରୀଶ୍ଵରଥେ ମଢା-ରାଞ ଆଢି ଢାଣ୍ଡା.

୮ ଢିକାଢତନୀପୋଞନୋ ଓପାଶ୍ରୟ-ପୂ. ସୁନିରାଞ ଢଂସସାଞରଥେ ମ. ଆଢିଢାଣ୍ଡା.

୯ ବୀରନୋ ଓପାଶ୍ରୟ ଢଢିନୀଞା-ପୂ. ସୁନିରାଞ ଶ୍ରୀ ଅରଣ୍ଡାବିନ୍ୟଥେ ଆଢିଢାଣ୍ଡା.

୧୦ ଶାମଞାନୀପୋଞ-ପୂ. ତୀର୍ଥୋଢ୍ଢାରକ ଆ. ନୀତିସୂରୀଶ୍ଵରଥେ ନୈନ ଓପାଶ୍ରୟ-ସୁନିରାଞ ଢୁବନବିନ୍ୟଥେ ତଥା ସୁନିରାଞ କନକବିନ୍ୟଥେ ଆଢିଢାଣ୍ଡା.

୧୧ ଶାମଞାନୀପୋଞ ପାୟଅଢ଼ ଗଞ୍ଜନୋ ଓପାଶ୍ରୟ-ସୁନିରାଞ ବୃଢ୍ଢିଅନ୍ଦ୍ରଥେ ଆଢିଢାଣ୍ଡା.

୧୨ ମାଞଢବୀନୀପୋଞ-ନାଞଗଥେ ଢୁଢରନୀପୋଞ-ସୁନିରାଞ ପ୍ରେମବିନ୍ୟଥେ ଆଢିଢାଣ୍ଡା.

୧୩ ଢାଞାପଢେଢନୀପୋଞ ପଞାଥୀଆନୋ ଓପାଶ୍ରୟ-ପୂ. ସୁନିରାଞ ସୁମିତ୍ରବିନ୍ୟଥେ, କୁଶାଞବିନ୍ୟଥେ ଆଢିଢାଣ୍ଡା.

୧୪ ଢାଞୁଶୀନୀପୋଞ ନୈନ ଓପାଶ୍ରୟ-ପୂ. ସୁନିରାଞ ମଞଞାବିନ୍ୟଥେ ଆଢିଢାଣ୍ଡା.

୧୫ ଢେବୀଶାନୋ ପାଢୋ ବିମଞଞାଞ୍ଚନୋ ଓପାଶ୍ରୟ-ପୂ. ପଂ. ମଢେନ୍ଦ୍ରବିମଞାଞ୍ଚ ଆଢିଢାଣ୍ଡା.

୧୬ ଢୁଞୁସାବାଢୋ ନୈନ ଓପାଶ୍ରୟ-ପୂ. ପଂ. ସୁକ୍ତିବିନ୍ୟଥେ ତଥା ବଢ୍ଢେଢବିନ୍ୟଥେ ଆଢିଢାଣ୍ଡା.

୧୭ ନୈନ ସୋସାୟଢୀ ଐଢିସାଧ୍ରୀଞ-ପୂ. ସୁନିରାଞ ଢଢଂନବିନ୍ୟ, ସୁ. ଜ୍ଞାନ-ବିନ୍ୟଥେ, ସୁ. ନ୍ୟାୟବିନ୍ୟଥେ ଆଢିଢାଣ୍ଡା.

ખંભાત-પરમપૂજ્ય આ. વિજયનેમિસૂરીશ્વરજી મહારાજ, પૂ. આ. વિજ-
યોદયસૂરિજી મહારાજ પૂ. આ. નંદનસૂરિજી મહારાજ આદિઠાણા ભંપોળ જૈન-
ઉપાશ્રયે ખીરાજે છે.

પરમપૂજ્ય વિજયલખિયસૂરીશ્વરજી પૂ. આ. વિજયલક્ષમણસૂરિજી આદિ-
ઠાણા. જૈનશાળાનો ઉપાશ્રય.

મુ'ખઈ-પૂ. આ. સાગરાનંદસૂરીશ્વરજી મહારાજ, તથા પૂ. પં. ચંદ્રસા-
ગરજી ગણિ આદિ ગોડીજીના દહેરાસરે ખીરાજે છે.

ભવાલ-પૂ. આ. વિજયહર્ષસૂરિશ્વરજીમહારાજ-પૂ. આ. વિજયમહેન્દ્રસૂરિજી
આદિઠાણા ચાતુર્માસ રહ્યા છે.

ખીકાનેર-પૂ. આ. વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી આદિઠાણા.

મહેસાણા-પૂ. આ. વિજયલકિતસૂરીશ્વરજી આદિઠાણા.

ભમનગર-પૂ. આ. વિજયામૃતસૂરીશ્વરજી આદિઠાણા. દેવબાગના ઉપાશ્રયે
પૂ. મુનિરાજ કનકવિજયજી આદિઠાણા શાંતિભૂવનમાં છે.

ડભોઈ-પૂ. આ. વિજયમોહનસૂરીશ્વરજી. પૂ. વિજયપ્રતાપસૂરિજી આદિઠાણા.

સુરત-૧ પૂ. આ. વિજયકલ્યાણસૂરિજી આદિઠાણા ગોપીપુરા નેમુભાઈની
વાડીમાં ઉપાશ્રયે પધાર્યા છે.

૨ પૂ. પં. દેવેન્દ્રસાગરજી આદિઠાણા હરિપુરાના ઉપાશ્રયે પધાર્યા છે.

૩ પૂ. મુનિરાજ સુબોધવિજયજી આદિ ગોળશેરીના ઉપાશ્રયે
પધાર્યા છે.

વડોદરા-પૂ. આ. માણેકસાગરસૂરીશ્વરજી આદિઠાણા જાનીશેરીનો ઉપાશ્રય.

પાટણ-આચાર્ય સૂરેન્દ્રસૂરીશ્વરજી આદિઠાણા ખેતરવશીનો ઉપાશ્રય.

પૂ. મુનિરાજ પૂણ્યવિજયજી આદિઠાણા સાગરનો ઉપાશ્રય.

સાબરમતી-પૂ. આ. વિજયમાણિક્યસિંહસૂરિજી આદિઠાણા

રાધનપુર-પૂ. આ. વિજયજંબુસૂરિજી આદિઠાણા જૈનશાળાનો ઉપાશ્રય.

પૂ. મુનિરાજ જયંતવિજયજી આદિઠાણા સાગરનો ઉપાશ્રય.

સીરપુર (ખાનદેશ)-પૂ. આ. વિજ્ઞાનસૂરિજી ઉ. કસ્તુરવિજયજી આદિઠાણા.

વાંકલી (મારવાડ)-પૂ. પં. મંગળવિજયજી ગણિ આદિઠાણા.

ખીમત (મારવાડ)-પૂ. પં. રંગવિમળજી ગણિ આદિઠાણા.

ખાનપુર (પ્રાંતીજ)-પૂ. પં હિમતવિમળજી ગણિ આદિઠાણા

થાણા-પૂ. પં પ્રીતિવિજયજીગણિવર આદિઠાણા.

લાલેર-પૂ. પં ચરણવિજયજીગણિવર આદિઠાણા.

નવસારી-પૂ. પં વિદ્યાવિજયજીગણિવર આદિઠાણા.

ધન્દોર-વિદ્યાપ્રેમી મુનિરાજ વિદ્યાવિજયજીમહારાજ

વર્તમાન સમાચાર.

બવાલ જૈનાચાર્ય વિજયહર્ષસૂરી-શ્વરજી મહારાજ તથા આ. વિજય મહેન્દ્રસૂરિજી તથા મુનિ જયવિજયજી તથા મુનિ હંસવિજયજી આદિ ઠાણુનો બવાલ ચાતુર્માસાર્થ પ્રવેશ થતાં બરબુટ સુધીથી શ્રાવકો આવ્યા હતા. તથા જૈનબેન્ડ સાથે ધામધૂમથી પ્રવેશ થયો હતો. શ્રાવિકા બબુબાઈએ ગહુંલી કરી સોના મહોર મુકી સોનારૂપાના પ્રુલથી વધાવ્યા હતા. તે ઉપરાંત ચૌદ સ્થાને રૂપીઓ શ્રીકૃષ્ણ મુકી ગહુંલી કરી હતી. દહેરાસર થઈ ઉપાશ્રયે પધારતાં આ દેવેશે સવા કલાક દેશના આપી હતી.

નવસારી-પૂ. પં વિદ્યાવિજયજી મહારાજ આદિ ઠાણુ. ૩ નવસારી ચાતુર્માસ માટે બુબજ મહોત્સવપૂર્વક પધાર્યા છે. અષાઠ સુદી ૩ના દીવસે સામૈયાપૂર્વક નવસારી પધાર્યા હતા, અને મનુષ્ય-કર્તવ્ય ઉપર વ્યાખ્યાન આપ્યું હતું બપોરે રાગ રાગિણીપૂર્વક પંચકલ્યાણકની પૂજા ભણાવવામાં આવી હતી.

ખંભાત-પ. પૂ. શાસન શિરોમણી આચાર્યદેવેશ શ્રીમદ્વિજય નેમિસૂરી-શ્વરજી આ. શ્રી આદિ સ્થંભતીર્થ તપગચ્છ સંઘના અત્યાગ્રહ પૂર્વક નિમંત્રણને ભાવનગર, વળા, બોટાદ, વઢવાણ વિ. ઘણા સંઘોની વિનંતી હોવા છતાં પણ સ્વીકારી વિહારમાં ૭૨ વર્ષની વૃદ્ધાવસ્થામાં પણ કોઈપણ સાધનનો ઉપયોગ કર્યા સિવાય પગે ચાલીનેજ વિહાર કરી શેઠ બુલાખીદાસ માનચંદના બંગલે

પધાર્યા હતા. અને વહિ ૪ શેઠ બુલ-ખીદાસ નાનચંદના બંગલેથી વરઘોડો સવારના નવવાગે ચડી એકવાગે બ્રંપોળ જૈન ઉપાશ્રયે ઉતર્યો હતો.

વરઘોડાની તૈયારી માટે અગાઉથી સ્વાગત સમિતિ નીમી હતી તેમણે ત્રીજની રાત્રે ધ્વજ પતાકા, બોર્ડો વિ. ની અપૂર્વ શોભા કરી હતી.

વરઘોડાની ગોઠવણ

શરૂઆતમાં અગીયાર મોટરો ત્યારબાદ ઘોડા ગાડીયો અને વિક્ટોરીયા લગભગ પંદર ત્યારબાદ ૩૫ થી ૪૦ સાબેલા અને ત્યારબાદ હાથી રાખવામાં આવેલ, હાથીની ગોઠવણ પહેલેથી રીતસર કરવામાં આવી હતી અને ત્યારબાદ મહારાજશ્રી અને પછીથી સાજન વર્ગ ગોઠવાયેલ હતા.

સાજન વર્ગમાં સારીએ આલમની હાજરી હતી. દરેક લોકો વરઘોડાના તથા મહારાજશ્રીના દર્શન કરવા માટે એટલા ઉલટતાં હતાં કે સંપૂર્ણ વ્યવસ્થા સાચવવી પણ મુશ્કેલ થઈ પડે બહારગામથી સાજન વર્ગમાં અમદાવાદ નિવાસી આણુંદજી કલ્યાણજી પેઢીના પ્રતિનિધિ શેઠ ચીમનલાલ લાલભાઈ તથા મયાલાઈ સાંકળચંદ વિ. પચાસેક સહજુહસ્થો તથા સુરત નિવાસી સુરચંદલાઈ પુરસોતંમદાસ બદામી (માજી ફર્સ્ટ ક્લાસ જજ)ભાવનગર નિવાસી નગરશેઠ ખાંનિભાઈ અમરચંદ જશરાજ તથા મુંબઈ, પાટણ, કપડવંજ બોટાદ, ગોધરા, બોરસદ, પેટલાદ તથા

આબુખાબુના ગૃહસ્થોની હાજરી હતી.

અધિકારી વર્ગમાં સ્ટેટના દિવાન સાહેબ તથા અન્ય અગ્રણ્ય સર્વ અધિકારીઓ તથા વકીલો તથા શેઠીઆઓની સારા પ્રમાણમાં હાજરી હતી. વરઘોડામાં ઠેકાણે ઠેકાણે રૂપિયાના મોટી તથા માણેકના અને શેઠ બુલાખીદાસ નાનચંદ તરફથી ગીની મુકાઈ ગઠ્ઠીઓમાં સ્વસ્તિકો પુરાયા હતા. અને સોનાચાંદીના કુલડે મહારાજશ્રીને વધાવ્યા હતા.

અમદાવાદ ૧ આચાર્ય વિજયરામચંદ્રસૂરિજી મહારાજનું સામૈયુ વિજયદાનસૂરિ પૌષધશાલા તરફથી થયું હતું. સામૈયામાં પાંચ હાથી અને સાંબેલાની ગોઠવણી કરવામાં આવી હતી.

૨ પૂ. હંસસાગરજી મહારાજ સારા સાજન સાથે જેઠ વહી ૧૧ના રોજ કીકાલટનીપોળે પધાર્યા હતા. જ્યાં આગળ તેઓશ્રીની ચાતુર્માસ માટેની વિનંતિ થઈ હતી. તદ્દપરાંત નાગજીભૂદરની પોળના ઉપાશ્રય માટે ચાતુર્માસની વિનંતિ પોળ તરફથી થઈ હતી. અને અષાઠ સુદ ૩ના દીવસે શેઠ કચરાભાઈ, શેઠ કેશવલાલ નવાળ, શેઠ ધોળીદાસ ડુંગરશીભાઈ વિગેરે પોળના અને પોળસિવાયના શેઠ ભોગીલાલ મગનલાલ સુતરીયા, શેઠ ગીરધરલાલ છોટાલાલ, શેઠ પુન્નભાઈ દીપચંદ વિગેરે સહગૃહસ્થોના સાજન સાથે નાગજીભૂદરનીપોળે પધાર્યા હતા. વ્યાખ્યાન બાદ શ્રીકૃષ્ણની પ્રભાવના થઈ હતી.

મહારાજશ્રીને નાગજીભૂદરની પોળે ચાતુર્માસ માટે ખુબજ આગ્રહભરી વિનંતિ હોવા છતાં કીકાલટનીપોળે પ્રથમ આવેલ

હોવાથી અને તેમની વિનંતિ પ્રથમ હોવાથી તેઓ કીકાલટનીપોળે ચાતુર્માસ કરશે અને નાગજીભૂદરનીપોળે પૂ. આ. વિજયભક્તિસૂરીશ્વરજી મ.ના શિષ્ય રત્ન પ્રેમવિજયજી મહારાજ આદિ ઠાણા કરશે.

નાગજીભૂદરનીપોળે મહારાજશ્રી હંસસાગરજીને ન લાવવા માટે -ઉપાશ્રયના માલીક ચંપાખેડને આડું અવળું સમજાવવાનો ખુબખુબ પ્રયત્ન કરનાર કરાવનાર અને એક બાબુ સામૈયું પોતાના ખર્ચે કરી રાજનગરના નામે જણાવનાર કઈ ધર્મલાવના પોષતા હશે ?

૩ મુનિરાજ દર્શનવિજયજી આદિ ત્રિપુટી ખુબજ ધામધૂમ પૂર્વક ચાતુર્માસ માટે જૈન સોસાયટી એલીસબ્રીજના જૈન ઉપાશ્રયે પધાર્યા છે.

૪ અષાઠ સુદ ૬ના દીવસે કલ્યાણકનો વરઘોડો નીકળ્યો હતો. જેમાં પૂ. આચાર્યાદિ મુનિ મહારાજો અને સંભાવિત ગૃહસ્થોની સારી હાજરી હતી.

જામનગર :- પૂજ્યપાદ આચાર્ય મહારાજ શ્રીવિજયનેમિસૂરીશ્વરજી મહારાજના શિષ્ય આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયઅમૃતસૂરિજી ચાતુર્માસ નિમિત્તે જામનગરમાં જેઠ સુદ ૧૩ રવીવારનારોજ પાંચ મુનિવરો સાથે પધારેલ છે. પ્રભાતના પ્રથમ મંગળ યોધડીએ અત્રેના સમસ્ત ચતુર્વિધ સંઘે અતિ ભવ્ય સામૈયાપૂર્વક આચાર્યદેવનું સ્વાગત કરેલ છે. વિશાશ્રીમાલી, દશાશ્રીમાલી, તથા ઓશવાળ આદિ સર્વ જ્ઞાતિઓના મુખ્ય આગેવાનો સામૈયામાં પૂર્વેના ભેદભાવ ભૂલી હાજર હતા. નગરશેઠ સંઘવી પોપટલાલ ધાર-

શીલાઈ, સરન્યાયાધિશ શેઠ સાંકળચંદ તથા શેઠ નરભેરામલાઈ વિગેરે અગ્રગણી આગેવાનોની હાજરીથી સામૈયાની શોભા અર્પવળ બની હતી. સ્થળે સ્થળે ડગલેને પગલે શ્રાવિકાઓએ ભક્તિપૂર્વક ગહુંલીઓ પુરી આચાર્યદેવનું સ્વાગત કર્યું હતું. પૂ. સાધ્વીજી મહારાજ શ્રીદેવશ્રીજી તથા ચિત્તશ્રીજી પોતાના સમુદાય સાથે હાજર હતા. સામૈયામાં ઘોડાનગાઈ બગીચો, મોટરો, તથા સ્ટેટનું મીલીટરી મશક બેન્ડ, જૈનબેન્ડ આદિ સ્ટેટની રિયાસત સાથે હાજર હતા. નગરશેઠ પોપટલાલ ધારશીલાઈ દેવરાજ સંસ્થાપિત શ્રી જૈન દેવબાગ તથા શ્રી જૈનલક્ષ્મી આશ્રમમાં આચાર્યદેવે મનુષ્યજીવન કેમ સફળ થાય તે વિષય ઉપર અર્પવળ દેશના આપી હતી નગરશેઠ તરફથી બુદ્ધિના લાડુની પ્રભાવનાં થઈ હતી.

બવાલ દીક્ષા મહોત્સવ

બવાલ નિવાસી ટીમુબાઈની દીક્ષા લેવાની ભાવના ચિરકાલથી હોઈ અને આ. દેવેશનું ચાતુર્માસ અત્રે હોવાથી જે. વ. દના શુભ મુહૂર્તે આંગાવાડી સ્થાને વરસીદાનાદિ મહોત્સવપૂર્વક દીક્ષા આપી સંચમશ્રી નામ રાખી સાધ્વીજીશ્રી મનોહરશ્રીના શિષ્યા બહેર કરવામાં આવેલ, ટીપુબાઈના વાયણાના રૂપીયા ૨૩૦૦૭ ૭૦૧૧ રબેહરણના મોતીજી કપુરચંદજી તરફથી, રથાદિના ૯૦૦૭ બીબ્બ ઉપગરણના

૧૨૨૫૫ રૂપીયા થયા હતા. શાહ ચમનાજી મનરૂપજી આદિ બે સબેડા સાથે ચતુર્થવ્રત ઉચ્ચર્યું હતું. શાહ ચમનાજીએ સોનામહોર મુકવાપૂર્વક વાસક્ષેપ નખાવ્યો હતો. આ અવસરે દીક્ષા લેનાર બેનને સ્વજન વર્ગ તથા ખરલુટ, કાલન્દ્રી, ઉડ, પાડીવ, વિગેરેથી જનતા સારા પ્રમાણમાં આવી હતી, પન્યાસ મંગળવિજયજી આદિ અત્રે પધારેલા અને વાંકલીથી શ્રાવકો ચતુર્માસની વિનંતિ માટે આવતાં પન્યાસજી મહારાજે વાંકલી તરફ વિહાર કર્યો છે. ચાતુર્માસ પ્રાયઃ વાંકલી થશે. દીક્ષા લેનાર બાઈ તરફથી જે. વ. ૪થી અકૃષ્ટ મહોત્સવનો આરંભ થયો છે. રાહીડામાં પ્રવેશ સમયે ૫૦ ઉપરાંત ગહુંલી થયેલ હતી.

સોનગઢમાં ધ્વજદંડારોપણ-

મહાવીર જૈન ચારિત્ર રત્નાશ્રમમાં પ્રભુ મહાવીરસ્વામીના દેરાસર ઉપર નહું શિખર બંધાવાથી ધ્વજદંડારોપણની આવશ્યકતા જણાતાં પ્રાતઃસ્મરણીય-પ્રાચીનતીર્થોદ્ધારક બાલપ્રહ્લચારી આચાર્ય શ્રીવિજયનીતિસૂરીશ્વરજી મહારાજના સુ શિષ્ય પન્યાસ પ્રમોદવિજયજી મહારાજના સહુપદેશથી અમદાવાદમાં લુહારની પોળમાં વસતા શેઠ સારાલાઈ વાડીલાલ તરફથી વેશાબ શુદ્ધી ૧૩ને શનિવારે સવારમાં કુંભ સ્થાપન કરવામાં આવ્યું હતું તેમજ જેઠ શુદ્ધી બીજને દિવસે સવારે ધ્વજદંડ

પ્રકાશક-લોગીલાલ સાંકળચંદ શેઠ. “જૈનધર્મ વિકાસ” ઓફિસ જૈનાચર્ય

વિજયનીતિસૂરીશ્વરજી વાંચનાલય. ૫૬/૧ ગાંધીરોડ-અમદાવાદ.

મુદ્રક-હીરાલાલ દેવચંદ શાહ. શારદા મુદ્રણાલય. ભુમામરજી સામે-અમદાવાદ